

การศึกษานี้ใช้ทฤษฎีกิจการของ Schlicht และ Sabel เป็นแนวทางในการสร้างทฤษฎี
กิจการเชิงบูรณาการ ด้วยความเชื่อที่ว่าทฤษฎีกิจการมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับทฤษฎี
ธรรมาภิบาลบริษัท ซึ่งอาศัยหลักการความสมดุลของอำนาจเป็นเงื่อนไขสำคัญ ในขณะที่หลักการ
ความสมดุลของอำนาจคือหัวใจสำคัญของระบบธรรมาภิบาลบริษัท และเป็นที่ยอมรับส่วนใหญ่ใน
กลุ่มผู้ปฏิบัติ เนื่องจากระบบธรรมาภิบาลบริษัทนั้นมีรากฐานแนวคิดมาจากระบบธรรมาภิบาล
เศรษฐกิจ ซึ่งอาศัยหลักการความสมดุลของอำนาจในการสร้างความเจริญรุ่งเรืองและเสถียรภาพ
ของระบบเศรษฐกิจนับแต่อดีตสู่ปัจจุบัน ดังปรากฏให้เห็นในประวัติศาสตร์เศรษฐกิจของกลุ่ม
ประเทศยุโรป ในขณะเดียวกันแนวทฤษฎีด้านเศรษฐศาสตร์องค์กรได้แสดงให้เห็นจุดมุ่งหมายสอง
ประการของกิจการคือการบรรลุวัตถุประสงค์และการสร้างประสิทธิภาพภายในที่มีปฏิสัมพันธ์ต่
กัน แนวคิดหลักทั้งสองกลุ่มนำไปสู่การสังเคราะห์ทฤษฎีธรรมาภิบาลบริษัทตรีมิติ ซึ่งตั้งอยู่บน
หลักการสำคัญของความสมดุลของอำนาจ ที่แม้มีการยกขึ้นอ้างอิงบ่อยครั้งโดยผู้ปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
แต่ได้ถูกมองข้ามมาโดยตลอดในวงวิชาการเนื่องจากความซับซ้อนของประเด็นการศึกษา
วิทยานิพนธ์นี้แสดงให้เห็นว่ากิจการมีสถานะที่ดำรงอยู่อย่างซ้อนเหลื่อมในหลายมิติ ในขณะที่มิติ
ทางด้านกฎหมายของกิจการในลักษณะของสัญญาเป็นรูปแบบที่ยอมรับและเข้าใจสำหรับบุคคล
ทั่วไป แต่กรอบการศึกษาเช่นนั้นมีการพิจารณาที่คับแคบและไม่อาจอธิบายความซับซ้อน
ของมิติที่เป็นธรรมาภิบาลบริษัทของกิจการ ซึ่งมีภาวะความสมดุลของอำนาจเป็นรากฐานสำคัญ
อันเป็นผลจากปฏิสัมพันธ์ขององค์ประกอบสามประการอันได้แก่ ขีดความสามารถเชิงอำนาจ
อำนาจการควบคุม และ ฉันทามติทางวัฒนธรรม โดยการศึกษาครั้งนี้ใช้บริษัทจดทะเบียนของ
ไทย ซึ่งมีลักษณะเฉพาะ ที่มีผู้ถือหุ้นใหญ่และครอบครัวร่วมในการสำหรับการทดสอบเชิงประจักษ์
โดยผลการทดสอบยืนยันความน่าเชื่อถือของกรอบทฤษฎีตรีมิติ และสรุปได้ว่า บริษัทจดทะเบียน
ของไทยส่วนใหญ่ขาดธรรมาภิบาลบริษัท แม้มีจำนวนหนึ่งที่แสดงให้เห็นธรรมาภิบาลบริษัท แต่ก็
เกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขความสนใจของผู้ถือหุ้นใหญ่